

Alcohol and Its Harms in the Commentary "Tizkari Iman for the Kurdish Community" - Surah Al-Ma'idah

Mustafa Ibrahim Mustafa¹, Mohamad Sabr Mustafa²

Salahaddin University

DOI: <https://doi.org/10.31918/twejer.2583.11>

Published:1/12/2025

Abstract

This study Entitled "Alcohol and Its Harms in the Commentary "Tizkari Iman for the Kurdish Community" - Surah Al-Ma'idah" This research sheds light on a highly significant topic in the Holy Quran, namely wine and its harms, through examining what is mentioned in a precious commentary that remains in manuscript form to this day, titled: "Tazkari Iman Commentary for the Kurdish Community." This commentary is considered one of the greatest legacies of Kurdish scholarly heritage and one of the most fertile sources of Kurdish heritage in service of Islamic sciences, particularly in interpreting the Holy Book of Allah. This noble work was authored by the distinguished scholar and jurist, the late teacher Mullah Muhammad ibn Mullah Abdul Karim ibn Mullah Ahmad ibn Mullah Hussein ibn Mullah Abdullah – may Allah have mercy on them – a prominent scholarly figure and leading religious authority in the city of Penjwen. His family descends from Hassan Husseini origins, from the princes of the Emirate of Afghanistan, who settled in southern Kurdistan about three centuries ago following internal disputes. This eminent scholar was known by the title "Khwahezrad" (nephew), born in 1285 AH / 1868-1869 CE in Penjwen. He lost his father at the age of four, and his maternal uncle took charge of his upbringing and care. The manuscript consists of nine large volumes, on papers approaching A3 size, with each volume containing between 290 to 300 pages, each page averaging about 23 lines. The composition and transcription of this commentary took nearly twenty years of continuous effort, written in a special Kurdish script leaning toward Persian style, making it difficult to read given the scarcity of writing tools at that time. The researcher has rewritten and refined it to facilitate its accessibility and understanding. The study followed a precise scientific methodology in verifying the commentary text, by tracing information back to its authentic sources and references. It also focused on explaining and interpreting the terminology contained within, which varied between Kurdish, Arabic, and Persian, serving the reader and enabling proper comprehension. The importance of this research is particularly evident in the author's extensive discussion when interpreting verses about wine, where he demonstrated its prohibition and impurity with solid evidence and clear explanation that combines the rigor of jurisprudence with eloquent expression, showing the depth of his solid knowledge and firm understanding in this vital field.

Keyword: Prohibition of alcohol, impurity of alcohol, comparison with idolatry and gambling.

مه‌ی و زیانه‌کانی له میانه‌ی ته‌فسیری (تیزکاری ئیمان بۆ قه‌ومی کوردان) سوڤه‌تی (المائدة)

تویژینه‌وه‌یه‌کی شیکاری هه‌ڵینجراوه
له ماسته‌رنامه‌ی ساغکرنه‌وه‌ی ته‌فسیری تیزکاری ئیمان بۆ قه‌ومی کوردان قازی پینجوینی
له سوڤه‌ی (المائدة)

مصطفی‌ی إبراهیم مصطفی
خویندکاری ماسته‌ر له به‌شی خویندنی ئیسلامی، کۆلیژی زانسته‌ی ئیسلامیه‌کان، زانکۆی سه‌لاحه‌ددین-هه‌ولێر، عێراق.

ئیمیل: mustafa.i.mustafa@su.edu.krd

پ.ی. د. محمد صابر مصطفی

مامۆستا له به‌شی خویندنی ئیسلامی، کۆلیژی زانسته‌ی ئیسلامیه‌کان، زانکۆی سه‌لاحه‌ددین-هه‌ولێر، عێراق.

ئیمیل: hamawandy955@yahoo.com

پوخته:

ئهم تویژینه‌وه‌یه‌ له سۆنگه‌ی سوڤه‌تی مائیده‌وه‌ تیشک ده‌خاته‌سه‌ر بابه‌تیکی زۆر گرنگ له قورئانی پیرۆزدا، که شه‌راب و زیانه‌کانیه‌تی، له چوارچۆیه‌ی ته‌فسیریکی به‌نرخدا، تا ئهمڕۆش وه‌ک ده‌ستنوس ماوه‌ته‌وه‌، به‌ ناوی: "ته‌فسیری تیزکاری ئیمان بۆ کۆمه‌لی کوردان" ئهم ته‌فسیره‌ به‌یه‌کیک له گه‌وره‌ترین گه‌نجینه‌کانی میراتی زانستی کوردی بۆ خزمه‌تی زانسته‌ی شه‌رعییه‌کان داده‌نریت، که مه‌به‌ست لێی خزمه‌تکردنی کتێبی خودایه‌.

ئهم به‌ره‌مه‌ به‌نرخه‌ له نووسینی زانا و مامۆستای کۆچکردوو (مه‌لا محه‌مه‌دی قازی پینجوینی)یه‌، به‌ خواهه‌رزاد ناسراوه‌، که کۆری (مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم کۆری مه‌لا ئهمه‌د کۆری مه‌لا حسین کۆری مه‌لا عه‌بدوللّاهیه‌) - په‌حمه‌تی خودایان لێ بیت - که‌سایه‌تییه‌کی زانستی به‌رزه‌، مه‌رجه‌ئیکێ ئایینی دیاری شاری پینجوینه‌. بته‌مه‌له‌که‌ی له په‌چه‌له‌کی هه‌سه‌ن

حوسه‌ینییه، له میرانی میرنشینی ئه‌فغانستان، که نزیکه‌ی (سی) سه‌ده له‌مه‌وبه‌ر به‌هۆی ناکوکی ناوه‌خۆیی له‌کوردستانی باشور نیشته‌جی‌بوون.

ئه‌م زانا گه‌وره‌یه به‌ناسناوی "خواه‌رزاد" (خوشکه‌زا) ناسراوه، سالی ١٢٨٥ کۆچی / ١٨٦٨- ١٨٦٩ زایینی له‌شاری پینجۆین له‌دایک‌بووه، له‌ته‌مه‌نی چوار سالی‌دا باوکی له‌ده‌ست‌داوه، خالی په‌روه‌رده و چاودێرکردنی گرت‌ئه‌ستۆ.

ده‌ست‌نووسه‌که له‌نۆ به‌رگی گه‌وره پیکدیت، له‌سه‌ر کاغه‌زیک، که‌قه‌باره‌که‌ی نزیکه‌ی کاغه‌زی A3 ی ئه‌م‌پۆیه. هه‌ر به‌رگیک نزیکه‌ی ٢٩٠ بۆ ٣٠٠ لاپه‌ره‌ی تیدایه، هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک به‌نزیکه‌یی ٢٣ دێری تیدایه، نووسینی ئه‌م ته‌فسیره‌ نزیکه‌ی (بیست) سالی‌ خایاندووه، به‌خه‌تیکی کوردی تایبته‌ نووسراوه، که‌مه‌یلی بۆ شیوازی فارسی هه‌یه. ئه‌مه‌ش خویندنه‌وه‌که‌ی قورس‌کردووه له‌به‌ر که‌می ئامرازه‌کانی نووسین له‌و کاته‌دا، بۆیه‌ توێژه‌ر دووباره‌ نووس‌یویه‌تی‌ه‌وه و ریک‌خست‌ووه بۆئه‌وه‌ی بۆ تیگه‌یشتن ئاسانتر بێت.

توێژینه‌وه‌که میتۆدیک زانستی وردی به‌کاره‌یناوه له‌ته‌حقیقی ده‌قی ته‌فسیره‌که‌دا، له‌رێگه‌ی گه‌راندنه‌وه‌ی زانیارییه‌کان بۆ سه‌ره‌چاوه‌ په‌سه‌نه‌کانیان، هه‌روه‌ها گرنگی به‌شیکردنه‌وه و ته‌فسیری زاراوه‌کانی ناوی داوه، که‌جۆراوجۆر بوون له‌نیوان کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی‌دا، بۆ خزمه‌ت‌کردنی خوێنه‌ر و توانای باش تیگه‌یشتنی.

گرنگی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه به‌تایبته‌ له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وێت، که‌نوسه‌ر به‌دریژی له‌ته‌فسیری ئایه‌ته‌کانی شه‌رابدا باس‌یکردووه، که‌هه‌رام‌بوون و پیسی شه‌راب به‌هه‌لگه‌ی پته‌و پوون‌کردووه‌ته‌وه، به‌پوون‌کردنه‌وه‌یه‌کی دیار.

وشه‌ کلێلییه‌کان: هه‌رامی مه‌ی، پیسی مه‌ی، به‌راودکردنی به‌بت‌په‌رستی، قوما‌ر.

الخمرة وأضراره في تفسير (تذكار الإيمان لجماعة الأكراد) في سورة (المائدة)

الملخص:

هذه الدراسة تسلط الضوء، من خلال سورة المائدة، على موضوع بالغ الأهمية في القرآن الكريم، وهو الخمر وأضرارها، وذلك عبر تفسير قيم ما زال محفوظاً كمخطوط حتى يومنا هذا، بعنوان: "تفسير تذكار الإيمان لجماعة الأكراد". يُعتبر هذا التفسير من أعظم كنوز التراث العلمي الكردي في خدمة العلوم الشرعية المقصود به خدمة كتاب الله.

هذا العمل القيم من تأليف العالم والأستاذ الراحل (الملا محمد القاضي البنجويني) المعروف بـ "خواهرزاد" وهو ابن (الملا عبد الكريم بن الملا أحمد بن الملا حسين بن الملا عبد الله) - رحمهم الله جميعاً - وهو شخصية علمية رفيعة، ومرجع ديني معترف به في مدينة بنجوين، تنتمي عائلته إلى سلالة الحسن الحسيني، من أمراء إمارة أفغانستان، الذين استقروا في كردستان الجنوبية قبل حوالي ثلاثة قرون بسبب النزاعات الداخلية.

عُرف هذا العالم الجليل بلقب "خواهرزاد"، وُلد في عام 1285 هجري / 1868-1869 ميلادي في مدينة بنجوين، فقد والده وهو في الرابعة من عمره، فتولى خاله تربيته ورعايته.

يتكون المخطوط من تسعة مجلدات كبيرة، على ورق يقارب حجمه ورق A3 المعاصر، يحتوي كل مجلد على حوالي 290 إلى 300 صفحة، وتضم كل صفحة حوالي 23 سطراً، استغرق تأليف هذا التفسير حوالي عشرين عاماً، وكُتب بخط كردي خاص يميل إلى الأسلوب الفارسي، مما جعل قراءته صعبة نظراً لقلة أدوات الكتابة في ذلك الوقت، لذا قام الباحث بإعادة كتابته وتنسيقه لتسهيل الفهم.

اتبعت الدراسة منهجاً علمياً دقيقاً في تحقيق نص التفسير، من خلال إرجاع المعلومات إلى مصادرها الأصلية، كما أولت اهتماماً بتحليل وتفسير المصطلحات الواردة فيه، والتي تنوعت بين الكوردية والعربية والفارسية، لخدمة القارئ وتحسين قدرته على الفهم.

تبرز أهمية هذه الدراسة بشكل خاص في أن المؤلف قد تناول بإسهاب تفسير آيات الخمر، حيث أوضح تحريم ونجاسة الخمر بأدلة قاطعة وبيان واضح.

الكلمات المفتاحية: تحريم الخمر، نجاسة الخمر، مقارنتها بعبادة الأوثان، القمار.

١. پێشهکی

سوپاس و ستایش بۆ خودای جیهانیان، که پاکى بۆ ئێمهى مرۆف ههڵکردووه و پیسی له سه‌ر ئێمه هه‌رام و قه‌ده‌غه‌کردووه، سه‌لاو و درود بۆ پێغه‌مبه‌رى ئازیز و هه‌لبژێردراو ﷺ، که ئێمهى له تاریکی ده‌رهێناوه بۆ ڕووناکی، سه‌لاو و ڕوحمه‌ت ٻه‌رژیت به‌ سه‌ر گشت یار و یاهه‌رانی و ئه‌وه‌ی له سه‌ر ڕێبازی ئه‌وان به‌رده‌وام بیت تا ڕۆژی دواى.

ئهم ٲرۆژهیه به یه‌کیک له ٲرۆژه گرنگه‌کانی خویندنی بالا له کۆلیژی زانسته ئیسلامیه‌کانی زانکۆی صلاح الدین/هه‌ولێر داده‌نریت، بۆ زیندوکردنه‌وه‌ی میراتی ته‌فسیری کوردی، به‌ ناوی (تیزکاری ئیمان بۆ کۆمه‌لی کوردان) و بۆ ساغکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی ٲیشتر ساغنه‌کراوه‌ته‌وه و ته‌فسیره‌که هه‌ر به ده‌ستنووس ماوه‌ته‌وه و له کتێبخانه‌ی ناوه‌ندی زانکۆ به‌رده‌سته، ده‌ستنووسه‌که به‌ دیاری دراوه به کۆلیژی زانسته ئیسلامیه‌کانی هه‌ولێر بۆ ئه‌وه‌ی ساغبکریته‌وه. تاوه‌کو ساڵی ٢٠٢٣-٢٠٢٤ ئهم ٲرۆژهیه ٲیشکه‌شه‌نکه‌رابوو بۆ ساغکردنه‌وه، به‌لام دواتر له سه‌ر ده‌ستی یه‌کیک له مامۆستا ناوه‌داره‌کانی زانکۆی صلاح الدین و کۆلیژی زانسته ئیسلامیه‌کان (د.فائیز) ٲیشکه‌شکرا بۆ قوتابیانی ماسته‌ر، بۆ ئه‌وه‌ی تیزی ماسته‌ره‌که‌یانی له سه‌ر بنووسن، سوپاس بۆ خودا به‌رپرسیاریه‌تی ساغکردنه‌وه‌ی به‌شیکی ئهم ده‌ستنووسه‌م ٲی‌درا، بۆ ئه‌وه‌ی منیش به‌شیکه‌م له خزمه‌تکارانی میراتی ته‌فسیری کوردی.

١-٢. ناوێشانی تویژینه‌وه

بریتییه له (مه‌ی و زیانه‌کانی له میانه‌ی ته‌فسیری (تیزکاری ئیمان بۆ کۆمه‌لی کوردان) سوپه‌رتی (المائدة))، یه‌کیکه له به‌ره‌مه ناوازه‌کانی زانای کورد (مه‌لا موحه‌ممه‌د قازی ٲینجیوینی).

١-٣. هۆکاری هه‌لبژاردن

هۆکاری هه‌لبژاردنی ئەم ناوێشانە بریتییە لە شەرەفمەندبوون بە خزمەتکردنی کتییی خودا لە میراتی تەفسیری کوردی.

٤-١. ئامانجەکان و گرنگی تۆیژینەوه‌که:

1. خزمەتکردنی قورئانی پیرۆز و تەفسیری کوردی، زیندووکردنەوه‌ی میراتی تەفسیری کوردی و پاراستنەتی لە فەوتان.
2. ئاشناکردنی خوێنەرەکان بە یەکیەک لە زانایانی کورد، که پیشەیان خزمەتکردنی زانست بوو و بە تاییبەتی قورئانی پیرۆز.
3. بەراوردکردنی بۆچوونی زانایان لەبارە‌ی هه‌رپامکردنی مه‌ی و ئاشنا‌بوون بە ئایەت و فەرمووده‌کان.

٥-١. پرسیاره‌کانی تۆیژینەوه‌:

1. قۆناغه‌کانی قه‌ده‌غه‌کردنی مه‌ی چین؟
2. زیانه‌کانی مه‌ی چین، که له سورپه‌تی مائیده‌ باسکراون؟
3. حوکمی ئەوانه‌ی پیش قه‌ده‌غه‌کردنی مه‌ی مردوون و مه‌یان خواردۆته‌وه‌ چیه‌؟
4. ئایا مه‌ی وه‌ک ده‌رمان به‌کار‌دیت؟
5. بۆچوونی زانایان و دکتۆران له‌بارە‌ی به‌کاره‌ینانی مه‌ی وه‌ک ده‌رمان چیه‌؟

٦-١. گرفته‌کانی تۆیژینەوه‌:

له‌ کاتی ساغکردنەوه‌ و ئەنجامدانی تۆیژینەوه‌ له‌ سه‌ر ئەم ده‌ست‌نووسه‌ توشی چەند گرفتیک بوومه‌وه‌ گرنگترینیان:

1. - به‌کاره‌ینانی زمانیکی کوردی په‌تی له‌ نووسیندا له‌ لایه‌ن نووسه‌ر و به‌کاره‌ینانی وشه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی له‌ هه‌ندیک ده‌سته‌واژه‌دا.

2. - ناروونی له دهستنوسهکهدا، وایکردبوو زۆر به زهحمهت دهتوانی له وشهکان تیڤگهه له کاتی نووسیندا.

3. - بوونی پرووداو و بهسههاتی ماموستا له ناو تهفسیرهکهدا، ئەم جوهره بهسههاتانه ماندوبوونی زۆری ویست له پشتراستکردنهوه و ساغکردنهوهی.

۷-۱. میتۆدی تویژینهوه:

لهبههوهی تویژینهوهکه بریتی بوو له ساغکردنهوهی دهستنوس، بۆیه تهنها سێ ڕیگام بهکارهیناوه، بۆهوهی دهستنوسهکه به تهواوی ئاماده بیت و بخریتهبهه دیدی خوینهران.

۱- ساغکردنهوه.

۲- کۆکردنهوهی زانیاری.

۳- شیکردنهوهی زانیاری.

۸-۱. پلانی تویژینهوه:

ئهم تویژینهوه پیکهاتووه له پێشهکی، ساغکردنهوهی دهستنوسهکه و کۆتایی. له پێشهکی باس له ئامانجهکانی تویژینهوه، پرسیارهکانی تویژینهوه و میتۆدی تویژینهوه کراوه، ساغکردنهوهی دهستنوسهکه ئهم بابهتانه لهخۆدهگریت: - یهکهه: - بهیانکردنی پیسی مهی و بهراوردکردنی بههتپههستی و قوما. دووهه: - تهفسیری ئایهتی ((وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ)). سێیهه: - هۆکاری دابهزینی ئایهتی ((لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ)). چوارهه: - چوار بهلگه له سهه زهههه و زیانی (مهی). پینجهه: - بهکارهینانی مهی وهه دهههه. شهشهه: - چوار بهلگه له سهه زمانی دکتورههه بۆ بهکارهینانی مهی وهه دهههه. له کۆتایی ئاماژه به ئههههه و پاسپاردهههه کراوه.

۲. ساغکردنه‌وهی بابەتی مه‌ی و زیانه‌کانی له میانه‌ی ته‌فسیری (تیزکاری ئیمان بۆ کۆمه‌لی کوردان) سوڤه‌تی (المائدة)

۲-۲. ده‌ستپێک:

تویژینه‌وه له قورئانی پیرۆز و تیگه‌یشتن له په‌یامه‌کانی قورئان ته‌نها خۆی له تیگه‌یشتن له واتای ده‌قه‌کان نابینێته‌وه، به‌لکو ده‌بیته له مه‌به‌سته‌کانی بگه‌ین. که گشتیان وه‌ک دیاری خودای گه‌وره‌ن بۆ به‌نده‌کان و رۆشنکه‌ره‌وه‌ی رێگای مرو‌قه‌کان. یه‌کیک له گرنه‌ترین باسه‌کانی قورئان له بواری یاسادانان، بریتییه له چه‌رامکردنی مه‌ی، که پڕیه‌تی له زهره‌ر و زیان بۆ جه‌سته و عه‌ق‌لی مرو‌ف، خودای گه‌وره به پیس له‌قه‌له‌میداوه و داوای دوورکه‌وته‌وه‌ی موسو‌لمانانی کردووه، له‌م چه‌رامکراوه، که ده‌فه‌رموویته: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلُمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ)) [المائدة: 90]

زانایان گشتیان له سه‌ر ئه‌وه‌ی کۆده‌نگن، ئه‌م ئایه‌ته گشت گومانه‌کان سه‌باره‌ت به چه‌رامکردنی مه‌ی ده‌په‌وه‌ینێته‌وه⁽ⁱ⁾، زانای گه‌وره قورتوبی ده‌فه‌رموویته، له ته‌فسیره‌که‌یدا: (ئه‌م ئایه‌ته به‌هێزترین به‌لگه‌یه له سه‌ر چه‌رامکردنی مه‌ی، ته‌نها له‌به‌ر وشه‌کانی نا، به‌لکو له‌به‌ر سیاقی ئایه‌ته‌که، خودا هاوتایکردووه له‌گه‌ڵ بته‌په‌رستی، که دروشمی هاوبه‌شدانانه بۆ خودا و به‌یه‌کیک له کرده‌وه‌کانی شه‌یتان هه‌ژما‌ریکردووه و داوای دوورکه‌وته‌وه‌ی لیک‌کردووه. به‌پراستی داواکردنی دوورکه‌وته‌وه له شتی‌ک زۆر له قه‌ده‌غه‌کردنی به‌لیغ تره) (ii)

له‌م وتاره‌دا کورته باسیکی ته‌فسیری (تیزکاری ئیمان بۆ کۆمه‌لی کوردان) ده‌خه‌مه‌پوو، که باسی له چه‌رامکردنی مه‌ی کردووه، له کاتی ساغکردنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌که زۆر سه‌رنج‌پراکی‌شام.

۲-۳. بهیانکردنی پیسی مهی بهراورد به بتپهرستی و قومار:

((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلُمُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (90) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَوَّةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ (٩٢))) [المائدة: ٩٠-٩٣]

((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلُمُ)) [المائدة: 90] ئەى كهسانىك، كه ئەهلى ئيمانن، وانا، ئيماننان به خودای واحد و ريساله‌تى (محمد المصطفى) و قورئان و پوژى قيامهت و هه‌رچى بۆ ره‌سولى خدا ﷺ هاتوو به‌غەيرى ئەمه نيه، شه‌راب و قومار و بت، له‌به‌رئه‌مه‌يه به بت ده‌لێن (أنصاب) چۆن هه‌لێنراوه بۆ په‌رستن (والأنصاب) و ئەزلام: به‌تيردانىك ئەلێن، كه (سى) دانه تير تيدايه، به پاشكووى ولاغى خويان ده‌كه‌ن، له يه‌كيان ده‌نوسن هات، له يه‌كيكى تريان ده‌نوسن نه‌هات، له ئەوى تيريشيان هه‌چ نانووسن. ده‌يانخه‌نه ناو تووره‌گه‌يه‌كه‌وه، هه‌ر وه‌كو قورعه ده‌ستى پيدا ده‌كه‌ن، ئەگه‌ر ئەو تيره‌ى به‌ده‌سته‌وه هات، كه (هات)ى لى نووسرابوو، ده‌چن به شوينى ئەو كاره، ئەگه‌ر (نه‌هات)ى به‌ده‌سته‌وه هات، (يه‌ك) سال به شوين ئەو كاره نه‌ده‌چوون. ئەگه‌ر شى ئەويتريان به‌ده‌سته‌وه به‌هاتايه، كه هه‌چى لى نه‌نووسرابوو، ده‌ستيان پى ئەكرده‌وه تا يه‌كيك له هات و له نه‌هات به‌ده‌سته‌وه ده‌هات. هه‌روه‌كو ته‌فصيلى له سوپه‌تى (البقرة) (iii) له ته‌فسيرى ((يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ)) [البقرة: 219] دا هاتوو.

((رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ)) [المائدة: 90] ئەى موسولمانان، هه‌ر يه‌ك له‌م چواره‌ى بۆ ئيوه به‌يانكرا، پيسن و كردارى به‌دن، له عه‌مه‌لى شه‌يتانى له‌عينن، پيوسته له سه‌رتان خوتانى لى بپاريژن. وانا، كردنى يه‌كيان پاكه و يا دووانيان، يا هه‌مويان له ته‌سه‌وراتى شه‌يتان و عه‌قل، كه ئەشه‌رف و ئەعه‌زمى جه‌مى نيعمه‌تانى خودايه، به زايه‌ع ده‌بات، كه عه‌قل به زايه‌عچوو، كوفر و فسق به سه‌ر مرو‌فدا جارى ده‌بيت، نيعمه‌تى عوقباى بيلمه‌رپه (iv) له‌ده‌ستدرده‌چيت و له

ئەكسەری نىعمەتى دۇنيائىش مەحرۇم دەبىت، لە ناو خەواسى مەھتووك و رىسوا دەبىت، مادام بە بى تەوبە بمرىت.

((لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ)) [المائدة: 90] شايد ئىوہ ئەى مؤمىنان، يانى ئىوہ ئومىد و رەجاتان نەبىت لە عەزاب و عىقابى خودای تەعالا نەجاتدراو بن، بە خۇپاراستن لە يەكک لەو (چوارە)، يا لە ھەمويان بە تەوبەيەكى خالىس و نىيەتى سادق، بزائن خودای (سبحانہ و تعالی) تەئكىدى حورمەتى شەراب، كە عىبارەتە لە جەمىعى موسەكىرات و قومارى کردووە بە ھەموو نەوعەكانىوہ، لە مال يا لە سەر غەيرە مال، لەبەر ئەمەشە حەقى تەعالا تەئكىدى کردووە، چۆن ئەسحاب مۆتەرەدەيد^(v) بوون لە حەلال و حەرامى بە رەوايەتى، كە لە سورەتى البقرەدا وارىد بوو، لەبەرئەوہ بوو، حەزەرەتى عومەر رەزای خودای لى بىت فەرمووى: ((اللهم بين لنا فيها بيانا شافيا))^(vii) ئەم ئايەتە نازل بوو و گەيشتە ((فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ)) [المائدة: 91] حەزەرەتى (عومەر) رەزای خودای لى بىت، فەرمووى، ئىنتىھايە بۆمان يارەبى، يەنى ئىشتىيائى ئىمانداران لەپىشدا بۆتان بەيانكرا ((وَإِنَّهُمْ أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا)) [البقرة: 219] ئەمەدەللىل نىيە لە سەر حەرامى، ((لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَى)) [النساء: 43] دەللىل نىيە لە سەر ئەمە و ئىوہ شەو و رۆژ (پىنج) فەرز نوێژدەكەن، ئىسكارى ئەم وەختە تا ئەو وەختە دەوام دەكات، دەلالەت ناكات لەمەنە لە خواردنەوہى موسەكىرات و ئىنتەھايە نايەن، جوملەكەى مەسدەر كرد بە (إنما) و خەمر و مەيسەرى موقارەنەكرد بە بىتەرستى و بە ئەزلام و ناو بردن بە پىسى و گىرانی بە كردارى شەيتانى لەعین لەبەر بىدارى،^(viii) لە سەر ئەمە مەشغول بوون بە موسەكىرات خواردن و قومار، شەرەن و خالىسەن و غالىبەن، يەنى ھىچ خىرى تىدا نىيە، شەر بە سەرىدا غالب و ئەمر بە ئىجتىباب لەعەين موسەكىرات و كردنى قومار بە ئىعتىبارى زاهىرىەكەى و ئىجتىباب كراوہ بە سەبەبى ئومىد و فەلاح و نەجات بۆ ئىنسان حاسل بىت و لە پاشتر حەق تەعالا قەرارىدا لە بەينى ھەردووکیاندا فەسادى دىنى و فەسادى دۇنيائى ھەيە، كە موقتەزايە لە بۆ تەحریم، رەنگە كە

دهه رموویت: ((إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدُوَّةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ)) [المائدة: 91]

91] به غیرى ئەمە نیه ئیرادهى کردوو شهیتانی له عین بۆ وهسو هسهیه کی غالب، ئەمە نه جاته بهینی ئیوه ئەى گروهی مسوڵمانان، شیددهتی عداوت و دووژمنی و بوغز له خواردنه وهی شه راب و موسه کیرات له ههینکدا^(ix) عه قل و شعورتان // ۲۴۸-أ // نامینیت و له بهرئه مه خودای (سبحانه و تعالی) خه مر و مهیسه ری خاسکردوو به ئیعهادهی ناو بردن و شه رحی به یانی شتیکی کرد، که له ناویاندا ههیه له گونا ه تا بیدارییه له سه ر ئەمه هه ردووکیان مه قسوودن و به یانکردن و ناو بردنیان (الأنصاب و الأزلام) له بهر ده لاله تکردن له سه ر ئەمه هه ر دووکیان له حورمه تا و شه رپه رتدا وه کو خه مر و قوما ر ئەوانه ن چۆن په سولی خودا ﷺ فه رموویه تی: (شاریبی خه مر وه کو بته په رستی وایه)^(x).

((وَيَصُدُّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ)) [المائدة: 91] و شه راب و هه رچی موسه کیرات ههیه مه نهی ئیوه ده کات له زیکر و ناو بردنی خودای ته عالا و له نوێژتان، ئەوه مه علومه موسه کیرات ئینسانی سه فیه و بیه قل و سه رگه ردان ده کات، ئیتر تا سه فیهی سفاهه ت له گه لیدایه، له نه شائدا غافله له زیکرى خودا و قوما ر، ئینسان له نوێژدا غافل ده کات و نوێژی ده روات تا ئەوقاتی پوژیک به چاره گ و سه عاتیکی ده زانیت، به عزیک هه ر له م دووانه یان خاسکردوو به یه کیکی له و دووانه، که زیکرى خودایه و نوێژکردنه بۆ خودای ته عالا. ئەمما هه ر چیان فه رموویت ده لیل فه رموویانه، لاکین هه ر یه کیکی له خه مر و مهیسه ر مانعی زیکر و ناو بردنی خودا و مانعی نوێژکردن، گوتوو یانه له بهرئه مه خودای ته عالا خاسی (صلاة) ی کردوو به زیکر، ته نها له بهر ته عزیمی نوێژه و له بهرئه مهیه موشه عیر بیت به مه، مانع به نوێژ مانعه له ئیمان، له م هه یسیه ته وه^(xi) نوێژ عیمادی ئیمان و فه رق کونه ندهیه له بهینی کو فر و ئیمان، له پاشتر ئیدعای ته رغبیکرد له سه ر ده سته به ردار بوون به سیغه ی ئیستفهام^(xii) به مه ته بی هه روه کو پیشت به یانمان کردوو له ((وَأْتِمُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا)) [البقرة: 219] و له ((لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَى)) [النساء: 43] به م

پوکنه فەرمووی: ((فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ)) [المائدة: 91] ئیتر ئایا ئیوه ئینتھای ناهینین؟ دەستبەردار نابن؟ لەمەى موسەکیرات و قومار حەرامە و پیسە و لە فیعلی شەیتانە و لەو ئایەتەدا (۸) دەلیلی مۆپەتەب لە سەر حەرامی شەپاب و قومار هەیه.

(یەكەم): ئەوەتا هەردووکیان لە پیسی بەدییا کراون بە ڕەفییی بێپەرستی و بێپەرستی حەرامە و شەپاب و قوماریش حەرام.

(دووهەم): شەپاب کراوە بە قەرینی قومار، قومار حەرامە شەپابیش حەرامە.

(سیههەم): خودا ئەم چوارەى پیسکردووه و هەرچی پیسە حەرامە.

(چوارەم): لە عەمەلی شەیتان و هەرچی لە عەمەلی شەیتان بێت حەرامە.

(پینجەم): فەرموویەتی ئیعتیرازیان لێکەن^(xiii) هەرچی خودا نەهى لیکردووه حەرامە کردنی.

(شەشەم): خواردن و کردنی ئەو دووانەى کردۆتە سەبەبی بوغز و خسومەت^(xiv) و هەرچی باعیسی خسومەت و بوغز بوو حەرامە.

(ههههەم): هەردووکیان مانعی زیکر و ناوبردنی خودان، هەرچی مانعی ناو بردنی ئیسمی خودا بوو حەرامە.

(هههههەم): فەرموویەتی: (ئیتر ئینتھای بێن لە خواردنی) هەرکەس موخالفەى ئەمری خودای کرد حەرامە.^(xv)

۲-۴. ((وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ (92)) [المائدة: ۹۲]

((وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ)) [المائدة: ۹۲] ئیوه ئەى گروهى ئیسلام و موسوڵمانان، حەقتان هەیه ئیتاعە و فەرمانبەرداری خودای سوبحانە و تەعالا بکەن و بە هەرچی لە سەر زوبانی

پهسولی خوی ئه مری پیکردوون. ئیتاعه و فه رمانبهرداری پهسولی خودا ﷺ بکهن، له ئه مری و فه رمانی هیچیان مه چوونه ده ره وه، به هه رچی ئه مرتان پیده کهن ئیتر ده ستان له خوارده وهی موسه کیرات و کردنی قوما ر به ردار بن.

((وَاحْذَرُوا)) [المائدة: ٩٢] خۆتان بپاریزن له خواردن و کردنیان و هه رچی نه هیتان لیده کهن. ((فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ)) [المائدة: ٩٢] ئیتر ئه گه ر ئیوه به راستی و دروستی پشتبکه نه وه له ئه مری و فه رمانی خودای سوبحان و ته عالا و ئه مری و فه رمانی پهسولی خودا ﷺ هیچ زه ره ر و خه ساری نه له خودای ته عالا و نه له پهسولی خودای ﷺ ده که ویت، به لکو هه ر زه ره ر و خه ساری بکه ویت له نه فسانی خۆتان ده که ویت، ئیتر ئیوه به ته حقیق بزنان به غهیری ئه وه نییه له سه ر پهسولی ئیمه که (محمد المصطفی) یه، به لاغ و گه یاندنی ئاشکرا و وازه، یانی ئه وه هه ر گه یاندنی له سه ره پیی گه یاندوون، ئیتاعه ت^(xvi) بکهن نه فعی بو خۆتان عایده، ئیتاعه ت له کردنی ئه و چواره نه کهن زه ره ری بو خۆتان عایده، تا زه ره ری به ئیوه دا عایده و عه زاب و عیقابی بو قیامه ته، ئه گه ر تما شابکهن، له م ئایه ته دا ته ه دیدی گه وه هه یه.

٢-٥. هۆکاری دابه زینی ئایه تی ((لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا)):

په وایه ت کراوه، ئه وه ئایه ته نازل بوو، ده رباره ی هه رامی شه پاب، ئه سحاب پهزا و په حمه تی خویان لیبیت عه رزی هه زه تی (خير الأنام) (عليه أفضل الصلاة والسلام) کرد (یا رسول الله) ﷺ برایانی دینی ئیمه مردوون شه پاییان خوارده وه پاره ی خوماریان سه رفکردووه ده بیت ئه حوالی ئه وان چۆن بیت، (سبحانه و تعالی) نازلی کرد^(xvii).

((لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعُمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ)) [المائدة: 93]

((لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعُمُوا)) [المائدة: 93] یانی له سهر که سانیکى وا نییه، که ئیمانیان به خودای واحد و رهسولی خودا ﷺ و قورئان پوژى قیامت هیناوه و کرداری چاکه که یان کردبیت له ههرچی ئه مری پیکردوون، خودا ئه مری پیکردوون و هیچ گوناهیك له شتیک که ته عمیان کردبیت و خواردبیتیان له پیش هه پام بوونیان، یانی نییه له سهر ئه و که سانه، که مردوون و له پیش ته حریمی خه مرا، خه مریان خواردبیت بیگوناهن.

((إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)) [المائدة: 93] ئیتر ئه وان، که خویان پاراستووه له هه پاماتیک، که خودا له سهری هه پامکردوون و ئیمانیان هاوردبیت به خودای واحد و رهسولی خودا و قورئان و قیامت و کرداری چاک/۲۴۹/ چاکیان بیت و سه باتیان له سهریان بووبیت.

((ثُمَّ اتَّقَوْا)) [المائدة: 93] و له پاشتر خویان به راست له شتیک به سه ریانه وه هه پامکراوه له پاشان وه کو خه مریان له سهر هه پامکراوه.

((وَوَءَامَنُوا)) [المائدة: 93] ئیمانیان هاورد به هه پام بوونی له ته ره فی خودای ته عالا و ئینکاری هه پامیان نه کرد.

((ثُمَّ اتَّقَوْا)) [المائدة: 93] له پاشتر دهوامی ئیسته مراریان بوو له سهر ئیجته نابکردن له و شته ی خودای ته عالا هه پامیکردووه به سه ریانه وه و سه باتی ته وایان بوو له سهر یه قینی چاک که ئیرتیکابی^(xviii) مه عسیه ته^(xix).

((وَأَحْسَنُوا)) [المائدة: 93] زور چاکه یانکرد و چاک بوون له ئیجتیناب، موچه ره مات و ئیرتیکابی کرداری چاکه و هاتنه سهر کرداری چاک و خو پیوه مه شغول بوون و له وانه ی ئه م تیکراره به ئیعتیباری ئه وقات بیت، ئه م مه عنایه، ئه مه ئه وه نییه مه تله ب له موئمینینی زاهید بیت

لهوانه يه عنى مانيع بێت، لهوانه تهلهبى لهزهت دهكهن و تهبياتيان ههرا مكردوه، مورا ده مهيه له موئمينان ته رهقى^(xx) بكه ن له مه داريجى^(xxi) ته قوا و ئيمانه وه لای مه پراتيبى ئيخلاس و يه قين و مه عاريجى قهوى و كه مال، ئه ميشه وه ختيك ده بێت سا بېت بن له خو پاراستن له شيرك و له سه ر ئيمان سا بېت^(xxii) و جازيم بن^(xxiii) به شتيك كه واجبه ئيمانى پى بېنيت و سا بېت له سه ر كردارى چاكه له بو ته حسيلى ئسته قامه تيكي وه ها ته مه ككون بېت بو كردارى چاكه لای ته رهقى بو لای مه رته بهى موشاهيدات و موعاريجى ئه مه عياده تى خوداى ته عالا بكه ن، به حه قيقه تى وه ها كه ئه ننه هو خو ي بينوه، ئه مه يه مه عناى به قه ولى خوداى ته عالا ((وَأَحْسِنُوا)) بو وه، ته رهقى ده كات بو لای خوداى ته عالا و مو جته مه عى خوداى ته عالا، يا به ئيعتبارى (سى) حاله ت بترسي ت له خوداى ته عالا و ئيمانى سا بېت و جازيمى پي بېنيت، له دلى خويدا و خو ي بپا ريزى له هه رچى زه ره رى بو نه فسى خو ي هه بېت، له عه مه ل و له ئيعتقاد^(xxiv) بترسي ت، خوداى ته عالا ئيمانى پى هه بېت به ئاشكرا خو پاريزه له هه رچى زه ره رى بو ناس هه بېت، بترسي ت له خوداى ته عالا ئيمانى پى هه بېت له به ينى خو ي و خودا به حه يسى هه تى وه ها واسيته له به يناندا لا ببات و بگات به سه روه رترينى هه موو مه رته به يه ك له ده ره جاتى پيشو ودا، له خو پارستن و ته قواى نه فسانيه، له به رئه و شته هه يه له م حاله ته ته قه روب^(xxv) بو لای خوداى (سبحانه و تعالى) له ناو بردنى ئيحسانه، له م ئايه ته دا چو ن ئيحسان هه روه كو ره سولى خودا ﷺ ته فسيري كردوه و هه ر وه كو له بو خا ريدا هه يه، ده فه رموو يت ئيحاسن ئه مه يه عياده تى خودا به ده رجه يه ك بكات، كه ئه ننه هو تو خو ت چاوت وا له خوداى ته عالا يه، خوداى پى بينى^(xxvi)، وه يا ئه م تيكراره به ئيعتبارى شتيكه ئينسان خو ي بپا ريزيت به راستى ئه و ئينسانه لايقه ئه مه ته ركى مو حه ره مات بكات، به ئوميدى نه جات له عه زابى خودا و ته ركى شو به هت بكات، تا ئيحترازى ته وا و بېت له كه و تنه ناو هه رآم وه، ته ركى به عزيك مو باهات بكات، تا نه فسى مه حفوز بېت له خه ستى و پا ك بېت بو نه فسى له ده نه سى ته بيعه ت.

((وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ)) و خودای تهعالا ههز به کهسانیکی وهها دهکات، که چاککونهندن له جهمیعی کرداری زاهیری و باتینی، یهعنی خودای تهعالا ئه و کهسانه‌ی وا بن، موئاخه‌زه‌یان ناکات، به‌لکو کهسانیکی وا بن، ئه‌مه کرداریان بییت ده‌بن به موحسین و کهسیک بوو به موحسین ده‌بییت به مه‌حبوب و کهسیک بوو به مه‌حبوب، خودا ده‌ره‌جاتی ئه‌عالی پی عه‌تا ده‌کات. (xxvii)

٦-٢. چوار به‌لگه له سه‌ر زهره‌ر و زیانی (مه‌ی):

به راستی رابوورد له سوپه‌تی (البقرة) دا چوار ده‌لیل به قه‌ولی حوکه‌ما که خه‌مر زهره‌ره: یه‌که‌م ئه‌مه‌یه: کهیمی (هنری) فه‌ره‌نسه‌وی گوتوو‌یه‌تی، هیچ تیغیک له خواردنی شه‌راب تیژتر نییه بو شتیک قه‌تعی نه‌سلی (xxviii).

دووهم: کهیم (بی‌ئام) ئینگیزی گوتوو‌یه‌تی: موحه‌مه‌دی عه‌ره‌بی ﷺ که مه‌نعی خومری کردوو‌ه، چاکتری به عه‌ینیوه بووه و چاکی و مه‌له‌که‌تی ئه‌فریقا بیخۆن مالی نه‌سلیان ده‌چیته‌وه سه‌ر شیتی و هه‌ر که‌س له ئه‌هلی ئه‌وروپا ده‌وام بکات له سه‌ر خواردنی عه‌ق‌لی به ته‌واوی ده‌فه‌وتیت، زولم له عه‌ق‌لی خۆی ده‌کات (xxix).

سییه‌م: ئه‌مه‌یه جه‌میعی که‌سیر کۆبوونه‌وه، ته‌رکی شه‌راب خواردنیان کرد و ئیستا له ئه‌کسه‌ری مه‌له‌که‌ت و ده‌وله‌تی کوفارا به زهره‌ریان زانیوه، ته‌رکیانکردوو‌ه، مه‌گه‌ر ئه‌کسه‌ر له میله‌تی ئیسلام و خاس له عێراق به ته‌واوی له خواردنه‌وه‌ی شه‌راب و موسه‌که‌رات پوچوون به تو‌ری وه‌ها له بری ئاو خواردنه‌وه ده‌یخۆنه‌وه، هه‌ر که‌س بیخوات زۆر بی‌ئیحترام ده‌بییت له ناویاندا.

چواره‌م: موداوا به موسه‌کیرات نه‌کات، چۆن خۆی بو خودی ئینسانی عیله‌ته و ده‌رده له ته‌فسیری (جه‌واهیری ته‌نتاوی) (xxx) (xxx) دا چاوم پیی که‌وت. فه‌رمووی: له کتابی ته‌بییی ئه‌مریکی کیلۆجی چاومکه‌وت، ناوبراو مه‌نعی ته‌داوی به خه‌مر کردوو‌ه، گوتوو‌یه‌تی زهره‌ری جیسمه له

وهقتی نه‌دا و یا زیاتر نه‌فعیا باشه‌فایه، مه‌وقع له‌به‌ره‌وه‌ی زهره‌ری پی ده‌یگه‌یه‌نیت، به‌ریخۆله و سایی ته‌عزای ناو سکی. ده‌فه‌رموویت، پادشای خواردنه‌وه بوو له مه‌مله‌که‌تی ئیمه‌دا، زۆر حال موخته‌به‌ر و خانه‌دان بوون به‌خانه خراپ و مالۆیران ده‌رگایان داخرا و خانوویمان که‌وته حه‌راج و فروشی بو ته‌دای قه‌رزی عه‌ره‌ق و شه‌راب و عقولی ناس هه‌موو به‌زایعیاندا“ هه‌روه‌کو به‌عزیک له ته‌کسه‌ری ته‌هلی عیراق زیاد بیت. له هه‌موو شتیک سه‌یرتر و عه‌جیبت ته‌مه‌یه، له ته‌هلی عیراق به‌یانی تا ئیواره کاری ده‌کرد به (شه‌ش) عانه و ئیواره‌ش // ۲۵۰ – أ // شه‌ش عانه‌که‌ی به‌عه‌ره‌ق ده‌دا و ده‌یخواته‌وه و تا به‌یانی سه‌رخۆش ده‌بیت، به‌یانی عانه‌یه‌ک شک نابات و بیداریان نابیته‌وه و عه‌قلی له سه‌ر داده‌نیت. ته‌مه‌ عه‌قل و سه‌رشیتی ته‌هلی عیراق، هه‌ر که‌س خه‌به‌ری شتیک بیداری حاصل ده‌کات، ته‌مه‌ میلله‌تی ئیسلامی ئیمه له عیراقدا به‌هیچ وه‌جه‌یک له وه‌جه‌ان بیداری حاصل ناکه‌ن، فه‌رموویه‌تی: (ئیمه ئومیدمان بوو ته‌مه‌ خودای خاریج بکات بو ئیمه له ته‌ره‌ف عوله‌مایانی پیشوومانه‌وه کتاب و ده‌لیلانی قه‌وی له خسوسی موسه‌کیراته‌وه و خۆشم مه‌شغول بووم به‌ته‌عبیرات و له پاش ته‌حلیلاتی خۆم کتابیکم ده‌ستکه‌وت ناو برابوو به کتابی (الید فی الطب^(xxxii)) که تماشامکرد سه‌راپا له موزیپی^(xxxiii) خومر و موسه‌کیراتدا به (۳۰) سه‌حیفه و نووسرابوو له به‌حسی هه‌رامی تووتن و چایی و قاوه، که کۆکائینی زۆره به‌شیده‌تی گرتبوو له هه‌رامیانه‌وه به سه‌رناسه‌وه و هه‌زم به ته‌واوی کرد و هه‌رچی خالیس بوو ته‌واوی لیموه‌رگرت و نووسیومه‌وه و هه‌رچی له جیگای تردا نووسرابوو ده‌سته‌ده‌سته له جه‌رایدیشدا هاتبوو هه‌مووم کۆکرده‌وه و کردم به کتابیک و له پیش ته‌بع کردنیدا خستمانه مه‌دره‌سه‌ی خۆیه‌وه و پاشان ته‌بعکراو و بلاوکراوه به سه‌ر عوله‌ما و ته‌تیببا و ته‌له‌به‌ی مه‌دره‌سه‌ی عالییه‌ی^(xxxiv) میسر^(xxxv).

ته‌مه‌ خسوسه‌ن به سه‌ر ته‌له‌بی (طیبة) دا له موزوعی موتابه‌قه‌ی که‌شفی هه‌دیس له‌به‌ر ته‌مه وارید بووه له هه‌دیسێ ره‌سولی خودا ﷺ که فه‌رموویه‌تی: (موداوا به‌خه‌مر موزیپه)^(xxxvi) هه‌ر

وهڪو ٺهڪابير ٺهتيبای ٺينگليزي و فهڙهڻسا و ٺهڙمريڪا گوتوويانه، قهسدم نيين لهو بهيانه مهگهر
بيڌاري عولهمايان و ٺهتيبامان كه بيدار بن له سهر ٺهبنای وهتهنمان بهسهودا نهچن، خويان
بپاريزن له خواردن و داواکردن به خهمرهوه، فهرموويهتي نووسرابوو لهو ڀيسالهيه (الحمدلله
و الصلوة على رسول الله) له پاش ٺهमे لهگهل ٺيوهمه ٺهي ساداتي ٺهفازيل و ٺهي گهوراني
ميسر و تيرهكان و پشتيواني عيلم و (طب). ٺيوه موقتهدي بن به ٺوممهت و چاوي بينا و
گوڻيبيستان و ڀههنموونكهريانن و پيشڙهو و شارهزاكونهنده و گهورهيانن و ڀووبكهنه دينتان
و گوڻيگرن. كه ميڪ تا شتيڪ بخوينمهوه، كه به قهلبی مندا هاتووه و دلم لئي ڀر ڀووه، ٺهويشه
كه من قسهی ليندهكه م (شهراڀه):

ئەى ساداتى گەورانى مىسر، ئەمرۆ ھەرچى ئۆممەت ھەيە ھەموو بىداربوون لە غفلەت و قىاميان کردوو، لەخۆو ھاتوونەتەو ھە سەر بىدارى و عىلم پايكىشاوونەتە لای تەرغىب و لای دەرەجاتى عالى، ئىنسانى ئەمرۆ غەيرى ئىنسانى دىنىيە ئەمىشە بە باعىسى ھەرەکانى فکرى ئىنسان و لایق و شایستەيە بۆ ئىمە بەحس بکەين، لەوانە ساحىبى رەئى و ئارائى تاممەن^(xxxvii) و شایەد ئىمەش بەرانبەرى بکەين، بۆئەوانەى تەرپەيعيان لە عىلم دانىشا (زانایى) ھەيە، تاوھکو ئەمانە لە ئەولادمان لە دواى ئىمە بەجىدەمىن بە زبانى تىر تانەمان لى نەدەن، بلىن باوکانمان و عولەمايانمان لە بىش ئىمەدا بوون قسوورى دەستيان لە عىلمدا بوو^(xxxviii).

که وابوو، واجبه له سه‌رمان هه‌موومان کۆببینه‌وه و ئیجت‌ماع بکه‌ین له سه‌ر هه‌رچی موزی‌ره و مساوی به ته‌رکی بکه‌ین هه‌مویان مه‌سه‌له‌ی خومره. ئە‌ی گه‌ورانی می‌لله‌تی ئیسلام ته‌ماش‌ا بکه‌ن، چۆن خودای (سبحانه و تعالی) شه‌رابی حرام‌کردووه به‌حه‌رامی قاطع ئیستیسنایه له‌هیچ حا‌لی ئە‌حوالی خه‌مری نه‌کردووه، نه‌مباحی کردووه نه‌ئیجازه‌ی بۆ هه‌زمی ته‌عام داوه، نه‌ره‌زای بۆ قووه‌تی به‌ده‌نی و قووه‌تی شه‌هوانییه‌تی داوه و نه‌ئیزی خواردنی زیاده‌ی خۆری داوه. به‌لکو عامی حه‌رام‌کردووه، یانی به‌هه‌ر نه‌تێک بی‌خۆی حه‌رامه و پیسه و فه‌رموویه‌تی:

((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلُمُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (90) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدُوَّةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ (91))) [المائدة: 91].

٢-٧. به کارهیتانی مهی وهک دهرمان:

فوقه‌های^(xxxix) ئیسلامی ئیختلافیان کردووه، ئایا ته‌داوی به موسه‌کی‌رات حه‌لاله یا حه‌پامه. به‌عزیک فه‌توایان داوه^(xl) به حه‌لالی حه‌لالده‌کریت و ده‌بیئت ئیتر نه‌بیئت له جییه‌کی موسه‌کی‌راتدا شتی‌ک دانیشیت^(xli) و ئەو تایفه به‌غیری ئیزتی‌پاری هیچ ده‌لیلیان نه‌بووه. تایفه‌یه‌ک گوتوویانه^(xlii) ئەبه‌دا موداوا به موسکی‌رات ناکریت و ته‌مه‌سوکیان به حه‌دیسی (لم يجعل الله دواء امتی فیما حرم علیها)^(xliii) و قورئانیش ده‌فه‌رموویت □ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ □ [المائدة: 91].

ئیس‌تا خواردنه‌وه‌ی شه‌پاب و عه‌ره‌ق و سایی‌ری موسه‌کی‌رات هجو‌می کردووه هه‌موو شارانی ئیسلامی و خاس و عام داده‌پۆشیئت و ته‌جاوزیکردووه بۆ دیهات و ئەکسه‌ری ئەو به‌شانه‌ی داپۆشیوه له خاس و عامیان و ئەنواعی حه‌شیشیان له به‌نگ^(xliv) و له تریاک و له سایی‌ری کۆکائینی^(xlv) تابع به شه‌پاب کردووه له خواردنه‌وه، خودای (سبحانه و تعالی) ده‌فه‌رموویت: □ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلُمُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ □ [المائدة: 91] // ٢٥١-ب.//

عوله‌مای پێشوی ئیمه قیامیان ده‌کرد و (چل) داریان ده‌دا له شاریبی خه‌مر^(xlv)، به‌لام ئەم حه‌ده ته‌خفیف^(xlvii) بوو بۆ شه‌پاب خواردن، یا له‌به‌ر حه‌ده نه‌یانه‌خوارد یا (چل) داریان لی بدرابوایه گوناحیان نه‌ده‌ما و باری قیامه‌تیان سوک ده‌بووه‌وه، مانعیشی ده‌بوو له توغیانی^(xlviii) شه‌راب خۆر، ئەویش له‌به‌رئهمه بوو پیاوانی ساحیب دین باش و سه‌توه‌تیان^(xlix) بوو بۆ سولتانانمان و حوکه‌مایانی پشتیوانیان بوون. یانی بۆ ئەه‌لی عیلم و فه‌زڵ له سه‌ر مه‌نعکردنی

شەراب لە شەرابخواردن چۆن ئیمتیسالی قەولی خودای (سبحانه و تعالی) یان دەکرد، که دەفەر موویت: □ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ □ [المائدة: 91].

٨-٢. چوار بەلگە لە سەر زوبانی دکتۆران بۆ بەکارهێنانی مە ی وەک دەرمان:

بە چوار بەلگە لە سەر زوبانی دکتۆران بۆ بەکارهێنانی مە ی وەک دەرمان دەدویم: ئەم (چوار) بەحسیشە پرای حوکەمایە:

بەحسی ئەو هەلی: کەلامی حەکیم (هینری)⁽ⁱ⁾ فەرەنسییە لە کتیی (خاوتر و سوانح)⁽ⁱⁱ⁾ لە بەحسی میللەتی ئیسلامدا گوتوویەتی تیزترین هەموو تیغیک کە ئەهلی شەرقی پێ مەحووبکەیت و برینداترینی هەموو شمشیریک میللەتی ئیسلامی پێ بکوژی شەپابە، قەتعی نەسلی پێ دەبیت و ئەکسەریان لە فەقر و فاقەدا دادەوەشیت⁽ⁱⁱⁱ⁾.

بەحسی دووهم: کەلامی حەکیم (بینثام)⁽ⁱⁱⁱ⁾ ئینگلیزییە، کە موقتەدی بە جەمیعی حوکەمایان بوو و گوتوویەتی لە حەرەمی شەرابدا ئەبنای ئەفریقا شەپاب بخۆنەو هەموو نەسلیان رجوع دەبیتەو هەلای شیتی، ئەهلی ئەوروپا بیخۆنەو و دەوامیان بێ لە سەر خواردنەو هە عەقلیان زەوال دەبیت، پیویستە سەفیه و سەرگەردان دەبن، گوتوویەتی نەبیز^(iv) لە عەقالیمی شیمالیدا ئینسان دەگیریت بە ئەبلە و سەفیه لە ئیقلامی جنوبیدا ئینسان دەگیریت بە شیت و لە سەریان حەرەمی کردوو، چۆن زەوالی عەقل کە ئەعزەمترینی هەموو نەعمەتانه، لە هەرچی شتە قەبیح و پیستر و حەرەمترە، نووسیویەتی بە حەقەت موحەمەدی عەرەبی ﷺ جەمیعی موسەکیراتی مەشروبات و غەیری مەشروباتی لە موسەکیرات لە سەر ئۆمەتی خۆی حەرەمکردوو، لە مەحاسینی دیانەت و شەریعەتیەو بە عەیبەتیەو تەواو بوو، کەلیماتی (بینثام)^(iv) تەماشابکەین، بینثامی حەکیمی کافر بە حیکمەتی تاهیری خۆی چۆن حەرەمکردوو، چۆن مەدحی دیانەت و شەریعەتی پەسولی خودای کردوو // ٢٥٢ – أ.//

خه مر غه فله تی عه زیم به ئینسان پهیدا دهکات و لهو غه فله ته دوو چاری ههزار مه سائی بی عه زیمی دهکات و بیئیحترام و ریسوای دهکات، ههروهکو ئه کسه ره له شه رابخوارانی ئه و زه مانه. ئه ماما چونکه عمومیه، که سیان عه یی که سیان نالین و ئه هلی به سیره ت به دیکه ت ته ماشایده که ن، (هینری فه رهنسی) که دووژمنی دین و میله ته ئیسلامه، چون گوتوویه تی ئاخیرین سیلاح بو کوشتنی میله ته ئیسلام و فه نای نه سلیان خواردنه وهی خه مره، له چ زه مانیکدا و دین و قانونیکدا بو ئینسان دروسته کوشتنی نه فسی خوی و قه تعی نه سلی خوی بکات و ئه عزه می سه مه ری ئینسان به قای نه سه و له نه سه وه هه ر شتیک زاهیر بیت. نبتام چونکه گوتوویه تی ئینسان شیت و به ره لا دهکات، ههروهکو خومان و به شه ریه ت چاومان پینان که وتوه، چ عاقلیک ده توانیت به دهستی خوی خوی به ره لا بکات، جنونییه ت^(vi) و سه فاهه ت به سه ر خویا بینیت، تا له قورئاندا هه رام کراوه. چون (بینثام) گوتویه تی: ئه مه له مه حاسن و شه ریه ت و دیانه تی محه ممه ده وه بووه لاکین، ئه هلی مه مله که تی ئیمه ئه وهنده له غه فله ت و سه هودان، ههروهکو حق (سبحانه و تعالی) ده فه رموویت: ((وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ)) [الأنبياء: 1].

به حسی سییه م: چه ند سال له مه و پینش که سیک له نوینه رانی په رله مانی سوید و نه رویج، که ره ئیسی جه معیاتی قه ده غه کردنی شه راب و موسه کیرات بوو، باسی ئه وهی کرد، هه رچی ده وه له تانی (ئه وروپا و شه رق و فه رهنسا و روسیا و ئینگلیز و چین و ژاپون) هه رچی نوینه ری حکومه تان بوو، ژماره یان ده گه یشته (شه شسه د هه زار) پیاو، گه یشتنه ئه مریکا (چل و پینج ملیون) نفوس، شه راب و موسه کیراتیان له سه ر خویان هه رامکرد^(vii) (viii)، به شه و و پوژ هه رامیانکردوه. له م ده وه له تانه ئه هلی شه راب له سه ر خویان و ولاتان له میسر دا هه رامکراوه به هه رامیکی عمومی، ئه هلی کو فر هه موو بیدار بوون و هه رامیانکردن فه قه د ئه مریکا بیلمه ره ره هه رامیانکرد، ئیجتماع ئه وهنده میله ت له سه ر هه رامی شتیک بیت موزه ره تی عه زیمی نییه و موته عه جوبه میله ته ئیسلامی ئیمه ئه مانه ی هه موو له جه رایید ده خوینده وه، به عزیک له

کوتوبدا ئەیبین و پێی مۆتەنەبیە^(lix) و بێدار نابن و تەماشاناکەن، توخودا چ غەفلەتیک لەو غەفلەتە گەورەترە لە هەموو شتێکە جێتەر مەوێرەکانمان هەر قسە و موزەخەرفات و حوکەما یەهوودیەکانیان دەستدەکەوێت بە دەستەوێ دەیگرن، قسە ی پێدەکەن. بۆ ئەمە تەعن لە دینی ئیسلام بدەن، ئەگەر قسە ی حەق حوکەما ببینن پشتی تێدەکەن^(lx).

به حسی چوارهم: له ته فسیری (جواهر الطنطاوي) میسری چاوم به و ته یهک کهوت، که ده لیت: حوکه مایانی ئه مریکا نووسیویانه له موئه لفینی خویاندا ئیمه قسه و به حس له حه پامی و مه نعی شه پاب ناکهین، له بهر مستیکی، چون چهند عوله مایهک ته ئلیفیان له به حسی حه پامی و پیسی کردووه، که ئیمه به حسیک له مه دهکهین که موزیرپه بو ته داوی پیکردنی، چون ته داویکردن به شه پاب نه خوشیهک دینیت و دهوای تر نییه، عیلاجی بکات (lxi)، ته داوی به شه پاب به قه تعی مه منوعه وهکو (کیلوچ^(lxii)) ی ئه مریکی گوتوویه تی هیچ دهوایهک له خهمر موزه په تی نییه بو موداوی نه خوشی و ته ئلیفیکی له حه ققا کردووه. عه ده دی (329) سه حیفیه بو لای چونی شه کی شه که به ران و زه ننی زه نه به رانه، له مه دا، خهمر ئه نواعی سوممه بو موداوی نه خوشان، به پراستی دکتور (بارکس^(lxiii)) ی و دکتور (سیرجون هیل^(lxiv)) موفه تیشی و عمومی جهیشی به ریتانیا و دکتور (هنری مارتس^(lxv)) چهند ئه تیبای تری غهیری ئه مانه گوتوویانه: خهمر شیفای نه خوشی پیوه نییه و نه فع به جسم نادا. به عزیزک له ئه تیبیا قه ولیان به مه دهکرد: خهمر بو به عزیزک موداوا لایقه و دافعی عیله ته، وهکو دکتور (به سیح) قه ولی پیکرد، ئه میشه مونافی قه ولی په سولی خودایه ﷺ که مه نعی شه پابی کردووه. هه روهکو له موسلیمه وه^(lxvi) نه قلکراوه له گه ل شه رحی ئیمامی نه وه وی^(lxvii) تارقی کوپی سوهید سوئالی له په سولی خودا ﷺ کرد له خسوسی شه پابه وه: په سولی خودا ﷺ مه نعیکرد و (طارق) عه رزیکرد بو دهوام دهویت، په سولی خودا فهرمووی: ﷺ (خهمر دهوا نییه، به لکو دهرده)^(lxviii) و حه قی (سبحانه و تعالی) بو موعجیزه ی ئه و حه دیسه و دینی ئیسلام قه ولی ئه و دکتورانیه که شفکرد، تا شهک و رهیب له قه لپی موسولمانان نه مینیت

٣. کۆتایی

٣-١. ئەنجام

لەم تویژینەوهیەدا دواى ساغکردنەوهى دەستنۆسى تەفسیری (تیزکاری ئیمان بۆ کۆمەڵی کوردان) گەیشتم بە کۆمەڵیک ئەنجام لەبارەى (مەى و قوما):

- بۆم دەرکەوت چەند دەستنۆسیک هەیه لە میراتی کوردی و عەرەبى لە بواری تەفسیر پێویستیان بە ساغکردنەوه هەیه بۆ پاراستنیان لە لەناوچوون.

- مەى زیانی بۆ لایەنى دەروونى و جەستەیی و عەقلى مرۆف هەیه.

- گشت زانایان کۆدەنگن لە سەر ئەوهى کە مەى چارەسەر نییه، وەک چارەسەر بەکارنایهت.

- تەنها مەى لای موسوڵمانان پیس نییه، بەلکو ناموسوڵمانانیش کۆکن لە سەر پیسی مەى.

٣-٢. راسپاردە

- تەواوکردنى ئەو بەشەى کە ماون لە تەفسیرەکە و ساغەکراونەتەوه.

- پێدانی هەلى زیاتر بە خویندکاران، بۆئەوهى گشت بەشەکانى تەفسیرەکە ساغبکریتەوه.

- وەرگرتنى ئەزموونى ساغکردنەوه لە کەسانى شارەزا بۆ ئەوانەى دەیانەویت بەشیک بن لە خزمەتکارانى تەفسیری کوردی.

- دواى ساغکردنەوهى بەشە دەستنۆسەکەم پێگا کراوێه بۆ هەر قوتابیەک بیهویت لە سەر بەشەکەى من تویژینەوه بکات و بازنەى ساغکردنەوهکەم فراوانتر بکات.

- کۆکردنەوهى گشت بەشە ساغکراوەکان لە تەفسیرەکە، بۆئەوهى کتیییکى تەواوى لى بەرهم بیت.

٤. سەرچاوەکان

٤-١. سه‌رچاوه کوردییەکان

- شیخ محەممەدی خال (١٩٨٩) - چاپی دووهم سالی ٢٠٠٥ هه‌ولێر - (فه‌ره‌نگی خال) - به‌ریوبه‌رایه‌تی گشتیی پۆشه‌نبیری و هونه‌ر له هه‌ولێر ژماره (٨٧) ی سالی ٢٠٠٤.
- حه‌مه‌که‌ریم عارف - چاپی یه‌که‌م ٢٠٠٦ - (گۆڤه‌ند و زنا‌ر) - ژماره‌ی سپاردن ٥٨ - تیراژ ٧٥٠ - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده زنجیره‌ی کتێب - ٦٤-١٦٧.
- له تاراندا بووه - 1990 چاپی یه‌که‌می له سالی - عه‌بدوپه‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی (هه‌ژار) - (هه‌نبانه بۆرینه) پێداچووبه‌وه: ماجید مه‌ردۆخ پۆحانی پێداچووبه‌ته‌وه - چاپخانه‌ی 1035ل (1990) 1369 س‌روشت.
- فازیل نیزامه‌دین - چاپی سییه‌م ٢٠١٥ - (شیرینی نوی) - ژماره‌ی سپاردن ٩٥٥ ی ٢٠٠٧ - کوردستان سلیمانی - له بلاوکراوه‌کانی کتێبخانه‌ی زانیار، سلیمانی شه‌قامی پیره‌می‌رد.

٤-٢. سه‌رچاوه عه‌ره‌بییه‌کان

له دوا‌ی قورئانی پیرۆز

- أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري النيسابوري - الطبعة الأولى عام 1433 هـ لدى دار طوق النجاة - بيروت، مع إثراء الهوامش بترقيم الأحاديث لمحمد فؤاد عبد الباقي - (الجامع الصحيح) صحيح مسلم» - المحقق: محمد ذهني أفندي، الناشر: دار الطباعة العامرة - تركيا عام النشر: 1334 هـ.
- أبو جعفر محمد بن جرير الطبري (224 - 310 هـ) الطبعة: الأولى، 1422 هـ - 2001 م (جامع البيان عن تأويل آي القرآن) تحقيق: د عبد الله بن عبد المحسن التركي بالتعاون، الناشر: دار هجر للطباعة والنشر والتوزيع والإعلان - القاهرة، مصر.
- أبو داود سليمان بن الأشعث الأزدي السجستاني (202 - 275 هـ) - الطبعة: الأولى، 1430 هـ - 2009 م - (سنن أبي داود) المحقق: شعيب الأرناؤوط [ت 1438 هـ] - محمد كامل قره بللي الناشر: دار الرسالة العالمية.

- أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي (ت 676هـ) - الطبعة: الثانية، 1392 - (المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج) - الناشر: دار إحياء التراث العربي – بيروت.
- أبو عبد الله محمد بن إسماعيل البخاري الجعفي - الطبعة: الخامسة، 1414 هـ - 1993 م - (صحيح البخاري) المحقق: د. مصطفى ديوب البغا - الناشر: (دار ابن كثير، دار اليمامة) – دمشق.
- أبو عبد الله محمد بن عبد الله الحاكم النيسابوري (321 - 405 هـ) - الطبعة: الأولى، 1439 هـ - 2018 م - (المستدرک علی الصحیحین) - حققه وخرّجه وعلق عليه: عادل مرشد (ج 1، 4، 7 بالاشتراك)، الناشر: دار الرسالة العالمية.
- أبو عبد الله محمد بن يزيد بن ماجة القزويني - الطبعة: الأولى، 1430 هـ - 2009 م - () ت الأرئوط - المحقق: شعيب الأرئوط [ت 1438 هـ] - عادل مرشد - محدّد كامل قره بللي - عبد اللطيف حرز الله - الناشر: دار الرسالة العالمية.
- أبو عبد الله، محمد بن أحمد الأنصاري القرطي - القاهرة الطبعة: الثانية، 1384 هـ - 1964م - (الجامع لأحكام القرآن) - تحقيق: أحمد البردوني وإبراهيم أطفيش الناشر: دار الكتب المصرية.
- الكونت هنري دي كاستري - الطبعة الأولى (2008) - (الإسلام خواطر وسوانح) - ترجمة من اللغة الفرنسية: أحمد فتحي زغلول - دار الطبعة: دار طيبة للطباعة - الجزيرة - الناشر مكتبة النفادة.
- المؤلف: مالك بن أنس (93 - 179 هـ) رواية: أبي مصعب الزهرّي المدني (150 - 242 هـ) - الطبعة: الأولى، 1412 هـ - 1991 م - () حقه وعلق عليه: د بشار عواد معروف الناشر: مؤسسة الرسالة – بيروت.
- رينهارت بيتر آن ثوزي (ت 1300هـ) نقله إلى العربية وعلق عليه: ج 1 - 8: محدّد سليم النعميّ ج 9، 10: جمال الخياط الطبعة: الأولى، من 1979 - 2000 م (تكلمة المعاجم العربیّة) الناشر: وزارة الثقافة والإعلام، الجمهورية العراقية.
- شهاب الدين أبو العباس أحمد بن محمد الشافعي القسطلاني (ت 923 هـ) - الطبعة: الأولى، 1416 هـ - 1996 م - (إرشاد الساری لشرح صحیح البخاری) - ضبطه وصحّه: محمد عبد العزيز الخالدي الناشر: دار الكتب العلمية، بيروت – لبنان.
- طنطاوي الجوهری - الطبعة الثانية 1350 هـ رقم 171 - (الجواهر في تفسير القرآن الكريم) - الناشر مطبعة مصطفى البابي والحلبى وأولاده بمصر.

- محمد مرتضى الحسيني الزبيدي - أعوام النشر: (1385 - 1422 هـ) = (1965 - 2001 م) - (تاج العروس من جواهر القاموس) - تحقيق: جماعة من المختصين من إصدارات: وزارة الإرشاد والأنباء في الكويت - المجلس الوطني للثقافة والفنون والآداب بدولة الكويت.

- موفق الدين أبو محمد عبد الله بن أحمد بن محمد بن قدامة المقدسي الجماعلي الدمشقي الصالحي الحنبلي (541 - 620 هـ) - الطبعة: الثالثة، 1417 هـ - 1997 م (المغني) الناشر: دار عالم الكتب للطباعة والنشر.

٤-٣. سه رچاوه فارسيه کان

- محمد مهردوخی کوردستانی - چاپی یه کهم ١٣٨٨ هه تاوی - (مهردوخ کوردی) - ناوهندی خانه‌ی بلاوکردنه وهی کتیب.

٥. په راویزه کان

-
- (i) (الجامع لأحكام القرآن - 287/1).
- (ii) (الجامع لأحكام القرآن - 287/1).
- (iii) بروانه تهفسیری تیزکاری ئیمان بهرگی یه کهم لاپه ره ١١٤-١١٦ .
- (iv) وشهیهکی عه ره بیه مه بهستی ماموستا له وشه ی بيلمه پره (بالمرة) واتا به یه کجار - (شیرینی نوی - ٢٤٤)
- (v) (متردد) به واتای گومان دیت، کهسیک له شتی کدا گومانی هه بیت و نه گه یشتبیت به بریاریکی دروست، (تکملة المعاجم العربية ٣٣٨/٦).
- (vi) (سنن الترمذي - 5/140/رح/3049) حدیث صحیح.
- (vii) ئەم فەرموده یه باس له ههنگاو دهکانی حه رامکردنی مهی دهکات و به تایبته ئیمامی عومهر که له هه موو هاوه لانی تر زیاتر تامه زرووی زانیی حوکمی مهی بووه، بویه هه میشه دوعای دهکرد (خودایه بۆمان بایه ن بکه به یانیکی پروون) له هه موو قوناغه کان هه ر ئەم دوعایه ی ده فەرموو، تاوه کو ئایه تی ٩٠ سوره تی مائیده دابه زی {إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ} إِلَى قَوْلِهِ {فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ} ئینجا فەرمووی (انتیه نا، انتیه نا) واتا، ته واو کو تایمان پیه ئینا، (إرشاد الساري إلى شرح صحيح البخاري 519/10).
- (viii) وشهیهکی فارسییه، به واتای بيمالی دیت یاخود هوشیاری - (فه رهنگی خال - ٥٦).
- (ix) حهین: ههروهک، ته واو له وینه ی. (ههنبانه بۆرینه - ٣٣٣)
- (x) إسناده ضعیف - (سنن ابن ماجه ٤/٤٦٤/رح/٣٣٧٥).
- (xi) وشهیهکی عه ره بیه به واتای چۆنیه تی دیت - (گۆفه ند و زنا ر - ٣٨٦/١).
- (xii) واتا به شیوه ی پرسیار - (گۆفه ند و زنا ر - ٥٨/١).
- (xiii) احتراز: دووره په ریزی له کهسیک یان شتی ک، خۆلادان - (گۆفه ند و زنا ر - 37/١).

- (xiv) خصوصاً: دوژمنایه تی - (گۆڤه‌ند و زنا - ۴۲۱/۱).
- (xv) ئەم زانایانە ی کا باسیان لەم (۸) بەلگەیه کردوه، بریتین لە (طبری - قرطبی - ابن کثیر) تا ده‌گاته ئیمامی (شنقیطی) له ته‌فسیری (أضواء البیان) باسیکردوه، به‌لام به شیوه‌یه‌کی گشتی ئەم ریزه‌ندییه‌ی ماموستا باسیکردوه له کتییی (شرح عمدة الأحكام لابن جریر - 5/70) باسکراوه له بابەتی «أوجه تحريم الخمر في آية المائدة» که زیاتر له (۸) بەلگە ی باسکردوه.
- (xvi) وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه به واتای گوێرایه‌لی دیت - (گۆڤه‌ند و زنا - ۷۱/۱).
- (xvii) (صحیح البخاری 4/1689 / رح - 4344).
- (xviii) ارتکاب: ده‌ستکردن به کاریک، ئەنجامدانی کاریک، کردنی گوناھیک، (گۆڤه‌ند و زنا - ۴۵/۱).
- (xix) معصية: گوناھ سه‌رپیچی، (گۆڤه‌ند و زنا - ۳۸۳/۲).
- (xx) ترقی: پێشکه‌وتن، به‌رزکردنه‌وه و په‌ره‌پێدان دیت - (گۆڤه‌ند و زنا - ۲۲۸/۱).
- (xxi) مدارج: پله، پایه، په‌یژه - (گۆڤه‌ند و زنا - ۳۴۵/۲).
- (xxii) ثابت: جیگیر، وه‌ستاو - (شیرینی نوێ - ۴۲۷).
- (xxiii) جازم: بریاردارو، کۆتایی پێهاتوو - (شیرینی نوێ - ۴۳۸).
- (xxiv) اعتقاد: باوه‌ر - (گۆڤه‌ند و زنا - ۷۴/۱).
- (xxv) تقرب: نزیکبونه‌وه - (گۆڤه‌ند و زنا - ۲۴۳/۱).
- (xxvi) (صحیح البخاری ۲۷/۱ (رح) ۵۰/).
- (xxvii) ئەم ئایه‌ته به‌لگه‌یه له سه‌ر ئەو که‌سانه‌ی که پێش قه‌ده‌غه‌کردنی مه‌ی، مردوون و مه‌یان خواردۆته‌وه، خودای گه‌وره لێیان خۆشه‌به‌یت، به‌لام هه‌ندیک له موسوڵمانان ئەم ئایه‌ته‌یان کردوه به به‌لگه له سه‌ر ئەوه‌ی موسوڵمانان بۆیان ئاساییه مه‌ی بخۆن، به مه‌رجیک له خوداترس و چاکه‌کار بن، هه‌روهک له ته‌فسیری (قرطبی) ئاماژه‌ی کردوه، یه‌کیک له هاوه‌لان ئەم ئایه‌ته‌ی کردوه به به‌لگه بۆ خواردنه‌وه‌ی مه‌ی، به‌لام دواتر عومه‌ری کورێ خه‌تاب پرونکردنه‌وه‌ی پێده‌دات، که ئیماندارێ راسته‌قینه سه‌رپیچی خودا ناکات، دواتر عومه‌ری کورێ خه‌تاب سزای ده‌دات. « الجامع لأحكام القرآن » (6/297).
- (xxviii) (الجواهر الطنطاوي - ۱۹۴/1).
- (xxix) (الجواهر الطنطاوي - ۱۹۴/1).
- (xxx) (طنطاوي بن جوهری المصري) زانایه‌کی میسریه له سالی (۱۸۷۰) له دایکبوه له میسر، خاوه‌نی کتییی (الجواهر في تفسير القرآن الكريم) که پێکهاتوه له (۲۶) به‌رگ، زانایه‌کی لیتهاتووی بواری ته‌فسیر بووه کتییه‌که‌ی خزمه‌تیکی زۆری بواری ته‌فسیری کردوه، له سالی ۱۹۴۰ کۆچی دوایی کردوه - (الجواهر الطنطاوي - ۳/1).
- (xxxii) (The Home Hand-Book of Domestic Hygiene and) کتییکی پزشکیه ناوی ته‌واوی کتیب (Rational Medicine) ناسراوه به (اليد الطبي) یاخود (اليد في الطب) یه‌کیکه له به‌ره‌مه‌کانی (جۆن هارفی کیلۆج) زانا و دکتۆری ئەمریکی ناسراو به کیلۆج له سالی ۱۸۸۰ چاپکراوه.
- (xxxiii) مضر: زه‌هره‌ر گه‌یه‌نه‌ر - (گۆڤه‌ند و زنا - ۳۷۵/۲).
- (xxxiv) ئەم بابەته وه‌رگیراوه له ته‌فسیری (الجواهر الطنطاوي) که باس له وه‌رگرته‌ی بابەتیکی ده‌کات له کتییی (اليد في الطب) دواتر دابه‌سکراوه به سه‌ر قوتاییانی مه‌دره‌سه‌ی عالیه، مه‌به‌ست لێی قوتاییانی بواری (پزیشکی و ئەندازیاری و به‌شی یاسا) و به‌شه‌کانی تریش، ئەمه به‌ر له دروستبوونی زانکۆی قاهیره‌یه، بۆیه طنطاوي فه‌رموویه‌تی مه‌دره‌سه‌ی عالیه (الجواهر الطنطاوي - ۱۹۴/1).
- (xxxv) (الجواهر الطنطاوي - ۱۹۴/1).
- (xxxvi) (صحیح مسلم - ۳/۱۹۸۴ (رح) ۲۵۷۳).

- (xxxvii) تام: ته‌واو - (گۆڤه‌ند و زنار - ۲۱۳/۱).
- (xxxviii) (الجواهر الطنطاوي - ۱۹۵/۱).
- (xxxix) فقهاء: زانایانی بواری شهرع - (گۆڤه‌ند و زنار - ۱۸۹/۲).
- (xl) له هەردوو مەزەه‌بی (شافیعی و حەنەفی) دروستە، ئەگەر هیچ جیگرەووەیه‌کی تر نەبوو وەک دەرمان بەکاربهێنریت، چەند مەرجیکی تریشیان داناو، بڕوانە کتێبی: «الفقه الإسلامي وأدلته للزحيلي» (4/ 2610) - «نهاية المحتاج إلى شرح المنهاج» (8/ 14).
- (xli) مەبەستی موفەسیر ئەووەیه، ئەگەر هیچ شتیک نەبوو وەک دەرمان جگە لە مە‌ی.
- (xlii) له هەر یەك له مەزەه‌به‌كانی (حنبلي وأحمد) دروست نییه، به هیچ شتیه‌یه‌ك به‌کارهێنانی مە‌ی وەك دەرمان، بڕوانە: «شرح زاد المستقنع - الشنقيطي - التفرغ» (381/ 3) - «تداوي وتشفي» «تحرير المختصر وهو الشرح الوسط لبهرام على مختصر خليل» (5/ 401).
- (xlili) ئیمامی بوخاری له سه‌حیحه‌كه‌ی به‌له‌فزیکی جیاواز ئاماژه‌ی پیکردوو «إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَجْعَلْ شِفَاءَكُمْ فِيمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ.» (صحيح البخاري / ۵۲۹۰/ (رح) / ۲۱۲۹).
- (xliv) به‌نگ: حەشیشە، گیایە‌که‌ ده‌یکێشن و خەیاڵ ده‌یانگریت: ئیژی به‌نگت کێشاوه - (هە‌نبانه‌ بۆرینه - ۸۶).
- (xlv) کوکائین: ماده‌یه‌که‌ له‌ دره‌ختی کوکا ده‌گیریت، کوکاین - (گۆڤه‌ند و زنار - ۲۶۴/۲).
- (xlvi) «صحيح البخاري» (6/ 2487).
- (xlvii) واتا باری قیامه‌تیان سوک ده‌بوو به‌ ده‌رکردنی ئەم هه‌ده‌ده‌.
- (xlviii) توغیان: سه‌رکێشی، سه‌رکێشان - (مه‌ردۆخ کوردی - ۳۵۸/۱).
- (xlix) سَطَوَة: ده‌سه‌لات، زالبون، رایه - (شیرینی نو‌ی - ۷۰۲).
- (l) زانایه‌کی فه‌ره‌نسی مه‌سیحیه، له‌ جه‌زائیر ژیاوه له‌ ماوه‌ی ژیا‌نی له‌ ولاتی جه‌زائیر سه‌رسامی ئایینی پیرۆزی ئیسلام بووه و کتێبی له‌ سه‌ر ئایینی پیرۆزی ئیسلام نو‌سیوه‌ وەك: الاسلام خواطر وسوانح، (الاسلام خواطر وسوانح - ۴).
- (li) ناوی ته‌واوی کتێبه‌که‌ (الاسلام خواطر وسوانح)، کتێبیکی زانای فه‌ره‌نسی هێنریه، به‌ هۆی سه‌رسامی به‌ موسوڵمانان و تێرمان له‌ ئایینی پیرۆزی ئیسلام نو‌وسیویه‌تی یه‌ك به‌رگه‌، وه‌رگیردراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی.
- (lii) (الاسلام خواطر وسوانح - ۱۳۵)
- (liii) زانایه‌کی ئینگلیزییه‌ ناوی ته‌واوی (جیریمی بینتام)، له‌ سال‌ی ۱۸۳۲ کۆچی دوا‌ی کردوو، (الجواهر الطنطاوي / ۱۹۵/۱).
- (liv) نبیذ: (نه‌بیز) شه‌پاب، شه‌پابی ترئ، شه‌پابی خورما - (گۆڤه‌ند و زنار - ۴۳۴/۲).
- (lv) (الجواهر الطنطاوي - ۱۹۵/۱).
- (lvi) جنون: شیتی، ئەقل له‌ ده‌ستدان، دین بوون - (گۆڤه‌ند و زنار - ۳۰۵/۱).
- (lvii) ئەمه‌ چیرۆکی كه‌سیكه‌ كه‌ (طنطاوي الجوهری) له‌ ته‌فسیره‌كه‌یدا باسیكردوو و مامۆستای خواهرزاد له‌ (طنطاوي) نه‌قلیكردوو، دوا‌ی گه‌رانیکی زۆر ئەم ڕووداوه‌م ده‌ستنه‌كه‌وت، له‌ به‌ره‌وه‌ی (طنطاوي) له‌ ته‌فسیره‌كه‌یدا له‌ زۆر شو‌ین ڕووداوی ژیا‌نی خۆی باسده‌كات، كه‌ ناتوانین ساغیبه‌كه‌ینه‌وه‌، یاخود پشتیبه‌ستوو به‌ ڕۆژنامه‌ و گۆڤاری سه‌رده‌می خۆی كه‌ گه‌یشتن پێیان ئەسته‌مه‌.
- (lviii) بڕوانه‌: (الجواهر الطنطاوي - ۱۹۶/۱).
- (lix) مُتَنَبَّه: به‌خه‌به‌ر، ئاگادار، وه‌شیار - (شیرینی نو‌ی - 1075).
- (lx) (الجواهر الطنطاوي - ۱۹۷/۱).
- (lxi) (الجواهر الطنطاوي - ۱۹۷/۱).
- (lxii) کیلۆج: جۆن هارفا‌ی کیلۆج، دکتۆریکی ئەمریکییه‌ له‌ سال‌ی ۱۸۵۲ له‌ ویلایه‌تی میشیگان له‌ دایک‌بووه‌، یه‌کیه‌که‌ له‌ ویلایه‌ته‌کانی نه‌ته‌وه‌ یه‌کگرتوه‌کان له‌ سال‌ی ۱۹۴۳ کۆچی دوا‌ی کردوو. (اليد الطبي - 4).

(Ixi) بارکس: ئیدموند ئلیکساندر بارکس، له سالێ (۱۸۱۹) له دایکبووه دکتۆریکی بریتانی بوو، پیشکەشکاری زانستی خۆپاریزی گشتی. (Hygiene) کتیبیکی بهرچاو ههیه به ناوی *Manual of Practical Hygiene* له سالێ (۱۸۷۶) کۆچی دوايي کردووه.

https://en.wikisource.org/wiki/Dictionary_of_National_Biography%2C_1885-1900/Parkes%2C_Edmund_Alexander?utm_source=chatgpt.com بهروار

2025/8/19

(Ixiv) سیر جون هیل: له سالێ (۱۷۱۶) له دایکبوو. بۆتانیکه (دهرووناس) و دکتۆری ئینگلیزی بوو. کتیب و وتار زۆری له سههر گياهان و خواردنهوه و تهنروستی نوسی. به تایبهتی له کتیبهکانی وتیهکانی به تهواوی زیانبهخشبوونی خهمری و ماده مستکه رهکان باسکرد. له سالێ (۱۷۷۵) کۆچی دوايي کرد.

https://www.britannica.com/biography/John-Hill?utm_source=chatgpt.com بهروار

2025/8/19

(I xv) هنري مارتس: له سالێ (۱۸۴۴) له بهریتانیا له دایکبووه. دکتۆر و جهراییکی بهناوبانگ بوو، چهندین کتیبی زانستی و وتاری له سههر تهنروستی نوسیوه له سالێ (۱۹۲۶) کۆچی دوايي کردووه.

[https://livesonline.rcseng.ac.uk/client/en_GB/lives/search/detailnonmodal/ent:\\$002f\\$002fSD_ASSET\\$002f0\\$002fSD_ASSET:372406/one?qu=%22rcs%3A+E000219%22&rt=false%7C%7C%7CIDENTIFIER%7C%7C%7CResource+Identifier](https://livesonline.rcseng.ac.uk/client/en_GB/lives/search/detailnonmodal/ent:$002f$002fSD_ASSET$002f0$002fSD_ASSET:372406/one?qu=%22rcs%3A+E000219%22&rt=false%7C%7C%7CIDENTIFIER%7C%7C%7CResource+Identifier)

بهروار

۲۰۲۵/۸/۱۹

(I xvi) «صحيح مسلم» (3/ 1573 / رح / 1984).

(I xvii) (شرح النووي على مسلم (النووي) - 13/ 152 / رح / 1984).

(I xviii) «صحيح مسلم» (3/ 1573 / رح / 1984).